

CARITAS ANIMADORA DE LA COMUNITAT ECLESIAL

Per Paco Baena

Càritas, se sent animada per una missió permanent i irrenunciable: esser Església pobre i per a els pobres; ajudant a la mateixa Església a no caure en la temptació de acumular riqueses i a ser signe de credibilitat dels valors del Regne. El ministeri de la caritat s'integra en la església particular i en cada una de les comunitats com un element fonamental de la seva vida y missió. Cap comunitat realitza íntegrament la seva missió si no anuncia l'Evangelí, si no celebra la fe i si no serveix amb amor als germans més necessitats. Càritas, es doncs, un instrument que posa en moviment la corrent del servei caritatiu, expressió de l'amor de l'Església; ja que el germà es el lloc teològic de l'encontre amb Déu, i especialment el germà pobre.

Si no apareix visiblement organitzada la dimensió caritativa, l'Església dona una imatge reduïda de sí mateixa. No podem concebre cap carisma o ministeri, cap institució eclesial d'acció caritati-

va, especialment Càritas, desvinculada de la comunitat eclesial i del ministeri pastoral. En definitiva: **hi ha Càritas fonamentalment perquè hi ha comunitat cristiana, i no sol perquè hagi pobres.** Un dels aspectes més característics i prometedors de la teologia postconciliar es la assumpció progressiva de la categoria de «koinonia/communio» per la comprensió teòrica i vivencial del misteri de l'Església. Aquesta noció facilita una comprensió de l'Església a partir del misteri trinitari que està present en els documents més importants del concili. Es tracta en primer lloc de la comunió amb Déu per Jesucrist en l'Esperit Sant; en aquest sentit «communio» designa la naturalesa o «mysterium» de l'Església: La comunitat formada per homes i dones que, reunits en Crist, son conduïts per l'Esperit Sant en el seu peregrinatge cap el regne del Pare i han rebut el missatge de la salvació per a proposar-lo a tots.

¿Cóm avançar en aquesta direcció? L'animació del compartir fratern de les nostres comunitats reclama de Càritas, entre altres aquestes tasques concretes: Consciencià a la comunitat eclesial i a tots els seus membres de que el compartir fratern es la expressió del ser i la missió de l'Església en el món. Ajudant a desmuntar els prejudicis i a remoure els obstacles concrets que impedeixen que l'amor preferencial de Déu pels pobres sigui un fet assolit per tota la comunitat. Una comunitat viva i dinàmica es reflexa en una Càritas activa y creativa. I una Càritas que te entre els seus objectius prioritaris l'animació del compartir fratern de la comunitat, contribueix de forma decisiva a la consolidació de la comunitat.

Càritas, com a òrgan oficial de l'Església, vinculada al ministeri episcopal, tindria que situar-se a mode de pont, que des de dins de la comunitat, uneix a aquesta amb el mon de la pobresa i de la exclusió, i al inrevés. Un pont pel qual la comunitat pugui transitar més fàcilment a l'encontre dels empobrits per tal de comprometre's en la seva alliberació. Un pont a través del qual els pobres, que s'atansen a nosaltres buscant ajuda social, puguin descobrir que si tenim quelcom per ajudar-los es perquè ens importen, i que si ells ho desitgen poden trobar en la nostra comunitat la seva casa.

Es ben cert que Càritas te que atendre moltes urgències i remeiar en lo possible molts sofriments de persones i grups de exclosos empobrits; però la tasca més important que ha de fer es animar en tots l'esperit de ja caritat, semblant en les comunitats cristianes l'esperit de la misericòrdia. Es veritat que es necessita un cos, una organització, unes estructures i uns signes de reconeixement, però el més important i distintiu es que se la reconegui per l'estil, els modals, la gracia, es a dir per l'anima

Càritas ha de ser l'animadora de tota la comunitat en tot allò que fa referència a la evangelització; animació que s'ha de donar a tots els nivells des de les institucions, moviments, les parròquies i els agents de la pastoral. La animació exigeix ocultament i sacrifici, sense protagonismes innecessaris y des de la comunió, des de dins de la comunitat, com a part integradora i amb sentit profètic. S'anima donant de si, como la sal o como el gra que se sembra i te que morir per donar fruit. L'ideal de Càritas, el seu objectiu final, es que com institució, ja no fos necessària, perquè tota la comunitat visques suficientment la caritat.

Animar des de la caritat la pastoral diocesana exigeix una presencia dinàmica de Càritas en les institucions diocesanes influint perquè la pastoral de la caritat i la promoció de la justícia siguin prioritzades en totes les accions comunitàries. Sense buscar protagonismes, creant espais de comunió i oferint signes que atraguin iniciatives que sedueixin, projectes compartits, en un clima de relació amistosa i de diàleg comprensiu. Les tres grans dimensions que constitueixen l'Església: paraula, culte i caritat han de complementar-se, compenetrar-se y enriquir-se mútuament.

L'exercici de la caritat i la promoció de la justícia pertanyent a «lo fonamental del cristià», i no poden quedar lliurats a opcions carismàtiques particulars. El món ha de ser salvat des de dins. La immersió creient en els problemes humans i socials del territori es manifestació d'una vida i una pastoral encarnades.

Els projectes de temporers 2012

Càritas forma part de la xarxa lleidatana de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, on l'objectiu principal és , poder atendre a les persones que acudeixen a Lleida per treballar en la campanya de la recollida de fruita i que no tenen suficients recursos econòmics per la seva subsistència. Aquesta tasca es realitza amb la coordinació amb d'altres entitats de la ciutat.

En concret, la nostra entitat és l'encarregada de subministrar **roba i material d'higiene** a les persones que ho necessiten, durant l'estiu. A Lleida ciutat.

Però el programa també està implantat a tres pobles de la nostra diòcesi on hi ha incidència de persones temporeres hi es va valorar la necessitat. Aquets pobles són: Aitona, Alcarràs, i Alfarràs. On la tasca a realitzar és diferent que Lleida ciutat. Als pobles hi ha la distribució de bosses d'alimentació i Alcarràs en concret, servei de dutxes. També formem part de la Xarxa comarcal.

El 13 de setembre, hi ha la trobada de d'avaluació , més endavant us informarem.

Equip de temporers

Les Càritas Parroquials

Ser o no ser interromputs

L'acollida d'Alcarràs és un dels serveis més importants que realitzem a la nostra parròquia, i al que dediquem més temps i esforços. Amb tot, hem d'afirmar que la relació amb les persones que acollim continua fora d'aquest àmbit que té un horari delimitat: dimarts i dijous de les 10h fins les 13h. Els voluntaris que viuen al poble experimentem com som sol·licitats al mig del carrer, a les botigues, o a les nostres pròpies cases. I és que les persones necessitades no poden esperar. Aquestes sol·licituds dels altres les experimentem com a "robatoris" de la pròpia vida i temps, perquè no podem passar de llarg (Lc 10,31-32). Com a mínim podem escoltar, acollir i informar bé. En segons quins barris o pobles, la vida no pot ser viscuda des de la nostra agenda personal.

Quan l'Evangelí descriu l'acció de Déu com la d'un lladre (p.ex. Lc 12, 39), entenem que no és cap definició puntual, sinó que experimentem com Déu ve a nosaltres en qualsevol pròxim que ens necessita. I el pròxim no té temps programats. Uns quants sí, però la majoria dels temps, no. El carrer és el carrer. La vida es dona en el carrer. Recordem aquella doctrina antiga que resava així: el pobre és el sagrament de Déu que em sol·licita. La persona necessitada és el sagrament de Jesucrist crucificat (sants Pares). Ja sabem que viure amb aquesta convicció és massa exigent. Si no fos així, l'Evangelí no seria l'Evangelí i nosaltres tindríem motius per enorgullir-nos dels nostres projectes i fites aconseguides. Així com els cristians necessitem afirmar la prioritat absoluta de la gràcia sobre les nostres iniciatives, també hem d'afirmar la prioritat absoluta del pròxim sobre nosaltres mateixos, si no volem convertir Càritas en un servei molt acollidor, però excessivament dirigit a solucionar problemes o a buscar efectivitat. La fe cristiana és això: afirmo l'existència de l'altre abans que la meua pròpia. Em buido de mi mateix per poder acollir l'altre. Em paro quan sóc sol·licitat perquè l'altre és primer que jo. El bon samarità -text al que recorrem en excés a Càritas amb el risc de d'aigualir-lo- no és un text on hi ha bàsicament un ideal, sinó on es descriu una "exigència terrible": m'he de fer càrrec de la realitat i carregar amb ella. ¿Què significa això a la pràctica? Abans hem donat una pista: com a mínim cal parar-se, escoltar, i donar bé la informació. El màxim queda obert a infinites possibilitats.

Els voluntaris de Càritas, el personal treballador, els responsables, els mossens implicats, són molt més que “persones que treballen a Càritas” o “que donen part del seu temps” a Càritas. Jo diria que haurien de ser “persones interrompudes” per aquesta exigència a la que hem fet referència. Exigència que ens ve del mateix Déu que no vol que cap de les seves criatures es perdi pel camí. Potser sovint, amb els sentiments completament ennuvolats per aquesta exigència, Déu ens crida a viure com a bons samaritans. El nostre dilema podria definir-se així: “ser o no ser interromputs”. Aquesta és la qüestió del cristià i de tota persona que col·labora amb Càritas.

Xavier Navarro, Càritas Alcarràs.

1 *+ LAGUNA, J. *Fer-se càrrec, carregar i encarregar-se de la realitat. Full de ruta samarità per a un altre món possible.* Quadern Cristianisme i Justícia nº 172, gener 2011.

Flaixos i informacions

Càritas Catalunya i Òmnium Cultural han estat guardonats amb la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya, en la categoria d'or. L'acte de lliurament tindrà lloc el dia 10 de setembre a dos quarts de nou del vespre, al Palau del Parlament.

En el butlletí de desembre 2011 us vàrem informar amb una carta, del canvi de legislació que afecta als treballadors /es de la llar. Avui us adjuntem un fulletó que explica els serveis que ofereix Troballes Llar (ja en funcionament) i com hi podeu contactar.

Viu Càritas

SORTIDA DE FI DE CURS DEL PROGRAMA DE GENT GRAN.

El passat divendres, 1 de juny, es va realitzar la tradicional sortida de fi de curs del Programa de Gent Gran. Aquest any hem visitat un raconet encantador de la partida d' Alpicat, on hem estat acollides amb molt d'afecte per l'associació de veïns i la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat.

La jornada es va iniciar amb la celebració de l'Eucaristia en la parròquia esmentada. Tot seguit es va servir un berenar al pati de l'escola que es troba situada a prop de l'església. Després hi va haver una actuació d'un grup d'havaneres. Totes les participants hem gaudit de l'activitat.

Pilar Echaz i Pau Sangenís

Viu Càritas

Patchwork Solidari

Quan a Càritas se'ns va comentar la possibilitat de participar en el concurs de guarnir les façanes del centre històric i concretament la de la nostra entitat, d'entrada vam pensar que no era un moment adequat; ja que tots sabem que són moments complicats per la societat i la nostra tasca diària a Càritas ens mostra la crua realitat que les persones pateixen. La primera reflexió va ser que no teníem temps per perdre, però després de pensar-hi amb més deteniment, vam decidir que era un bon moment per poder fer una cosa diferent i imaginativa, que no volia dir directament programa, atencions, dificultats,... però sí que implicava un treball d'esforç conjunt per part de tots;

així que ens hi vam posar tots mans a l'obra. L'esgotament del dia a dia va ser vençut per la il·lusió, l'entusiasme, el divertiment i es va estendre. L'Amadeu Bonet ens donar la idea de construir 26 peces de roba de diferents colors i penjar-ho a la façana, les persones de troballes ens van deixar el material, les voluntàries de Càritas que els dimecres col·laboren a Troballes ens van ajudar a cosir-ne algunes i la resta, ens ho vam repartir entre els tècnics, les mares, els pares, els amics,.. i tots junts, vam crear el patchwork que durant el mes de maig podreu gaudir en la nostra façana.

No és únicament un conjunt de roba de molts colors col·locats de forma original i bonica, és molt més que això. És una mostra de que unint les capacitats de tothom, d'aquelles que saben cosir, dels que saben tallar, dels que tenen gust en combinar colors, dels que aporten idees, dels que hi posen la força, dels que hi posen les ganes, dels que hi posen la il·lusió,... es pot arribar a construir coses bonics, fins i tot, en temps difícils com els actuals.

El patchwork és una petita mostra de que sempre hi ha coses que ens poden engrascar, motivar,.. que hem de continuar entusiasmant-nos amb allò que fem cada dia i que si podem il·lusionar al del nostre costat, tots podem construir coses i canviar nostre entorn.

Gràcies a tots per l'esforç i gràcies per mostrar que malgrat viure temps complexos es troben persones que ofereixen ganes i el temps per sempre poder fer més.

Ma. José Rosell

**** Càritas va rebre el primer premi del concurs, el dia 24 de maig de 2012**

Càritas i jo

Pensar en 'Càritas i jo', el títol d'aquesta secció, em suscita moltes impressions,..bones impressions. De fet, hi penso sovint, en la meua relació amb Càritas.

Fa divuit anys que hi soc, però he tingut la sort d'haver conegut primer l'entitat com a voluntària, i més endavant com a treballadora; considero que és una sort, perquè crec que això m'ha donat l'oportunitat de copsar matisos que quan un és voluntari observa, i que quan ets treballador costen de veure.

Em sento identificada amb l'entitat; és una part important de la meua vida, i gràcies a ella puc integrar la part de vocació social amb la feina.

Càritas em mereix tots els respectes, en el sentit que penso que la seva finalitat i la seva tasca en la societat és molt important. La conec bé, des de dins, i com ja he dit, des de dos punts de vista diferents i he arribat a la conclusió que hi ha molta gent que no coneix prou bé tot el que fa aquesta entitat en el dia a dia, i és una llàstima perquè estic segura que si donéssim encara més a conèixer Càritas a la societat, de ben segur que més persones hi voldrien col·laborar, donant part del seu temps, o econòmicament.

Sé que per tothom no és possible, però pensar que per mi sí ho ha estat, que la feina amb la que em guanyo la vida és en una entitat que es dedica a ajudar als altres, de veritat, em satisfà i n'estic agraïda.

Per més que soc conscient que porto bastants anys aquí, no me'n canso,..m'agrada veure que l'entitat evoluciona per sí mateixa i que també evolucionem els que hi som, encara que de ben segur que ens equivoquem més del que voldríem, però també veig que al llarg dels anys hem ajudat a moltes persones, les hem animat, o els hi hem fet costat en les adversitats que s'han anat trobant. No sempre tenim solucions, no sempre podem ajudar en tot i a tothom,..tenim límits, però hi som.

Com a creient reconec Càritas com l'acció social de l'Església, i em reconec a mi i a les altres persones que hi formem part (tant voluntaris com treballadors), com a petits instruments que Déu necessita per estar al costat dels qui ho necessiten. A Càritas els protagonistes, de fet, no som o no hauríem de ser els que hi treballem o col·laborem, sinó els que hi acudeixen. A veure si entre tots ho aconseguim!

Gemma Gilabert

Agenda

Data	Hora	Esdeveniment
Dimarts 2 d'octubre	De 17.00 a 20.00	Jornada de voluntariat a la UdL
Dissabte 20 d'octubre	Tot el dia	Trobada de voluntaris de Càritas Catalunya a Barcelona
Dissabte i diumenge 20 i 21 d'octubre	Tot el dia	Solidàrium
Dilluns 29 d'octubre	A les 19.00	Jornada de Formació: Presentació de la Campanya Intitucional de Càritas 2012/2013
Diumenge 25 de novembre	A confirmar	Campanya de les persones sense llar Lema: Són dret, no pas regals. Cap persona sense llar
30 de novembre i 1 de desembre	Els dos dies	Gran recapte d'aliments de Catalunya
Dimecres 12 de desembre	A les 19.00	Recés de Nadal, a l'acadèmia Mariana

Tothom que vulgui rebre el butlletí electrònicament, cal que ens faci arribar la seva adreça a voluntariat@caritaslleida.net

Podeu fer el seguiment de les activitats més importants a la nostra web <http://www.caritaslleida.net>

*viu senzillament perquè altres persones
senzillament puguin viure*

**PER A TU QUE
ENS REGALES
EL TEU TEMPS**
**TROBADA
DE VOLUNTARIS
DE CÀRITAS CATALUNYA**

20 d'OCTUBRE de 2012
Conferència al recinte Fòrum de Barcelona
i Encarriola a la Sagrada Família

Voluntaris de Càritas,
portadors d'esperança

Per qualsevol informació, suggeriment u opinió, ens podeu trobar a:

Càritas Diocesana de Lleida, Plaça Sant Josep 2, 25002

Telf 283081 Fax 973 270527 e-mail: caritasdiocesana@caritaslleida.net

<http://www.caritaslleida.net>